

SERVICE PUBLIC FEDERAL SECURITE SOCIALE ET SERVICE
PUBLIC FEDERAL EMPLOI, TRAVAIL ET CONCERTATION
SOCIALE

[2016/206138]

13 DECEMBRE 2016. — Arrêté royal portant exécution de la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale en ce qui concerne les flexi-jobs et portant adaptation de certains arrêtés royaux concernant les réductions des cotisations de sécurité sociale

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté royal que nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté a pour objectif :

- d'exclure les prestations livrées dans le cadre d'un flexi-job de la base de calcul pour accorder des réductions de cotisations ONSS ;

- en exécution de l'article 26 de la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale, de fixer le pourcentage servant à augmenter le flexisalaire comme base pour le calcul des cotisations classiques de sécurité sociale, lorsqu'un employeur déclare un travailleur conformément à l'article 7/1 de l'arrêté royal du 5 novembre 2002 instaurant une déclaration immédiate de l'emploi, en application de l'article 38 de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux alors que ce travailleur ne remplit pas les conditions pour l'exercice d'un flexi-job et déclare celui-ci néanmoins en tant que travailleur exerçant un flexi-job dans la déclaration trimestrielle prévue à l'article 21 de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Commentaires des articles

Article 1er

Cet article a pour but d'exclure les prestations livrées dans le cadre d'un flexi-job de la base de calcul pour accorder le bonus à l'emploi.

Art. 2.

Cet article a pour but d'exclure les prestations livrées dans le cadre d'un flexi-job de la base de calcul pour accorder la réduction structurelle des cotisations et les réductions groupes-cible.

Art. 3.

Cet article a pour but, en exécution de l'article 26 de la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale, de fixer le pourcentage servant à augmenter le flexisalaire comme base pour le calcul des cotisations classiques de sécurité sociale, lorsqu'un employeur déclare un travailleur conformément à l'article 7/1 de l'arrêté royal du 5 novembre 2002 instaurant une déclaration immédiate de l'emploi, en application de l'article 38 de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions alors que ce travailleur ne remplit pas les conditions pour l'exercice d'un flexi-job et déclare celui-ci néanmoins en tant que travailleur exerçant un flexi-job dans la déclaration trimestrielle prévue à l'article 21 de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Le flexisalaire est augmenté de 125% du flexisalaire, afin d'arriver à un niveau de cotisations de sécurité sociale au moins aussi élevé que ce qui aurait été dû dans le cadre d'une occupation régulière dans le secteur.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID
EN FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID,
ARBEID EN SOCIAAL OVERLEG

[2016/206138]

13 DECEMBER 2016. — Koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken voor wat de flexi-jobs betreft en tot aanpassing van enkele koninklijke besluiten met betrekking tot de verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van koninklijk besluit dat wij ter ondertekening aan Uwe Majesteit voorleggen heeft tot doel:

- de prestaties geleverd in het kader van een flexi-job uit te sluiten van de berekeningsbasis voor het toekennen RSZ- bijdrageverminderingen;

- in uitvoering van artikel 26 van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken het percentage vast te leggen waarmee het flexiloon wordt verhoogd als basis voor de berekening van de gewone sociale zekerheidsbijdragen indien een werkgever een werknemer aangeeft overeenkomstig artikel 7/1 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, terwijl die werknemer niet voldoet aan de voorwaarden voor het uitoefenen van een flexi-job en die toch als flexi-jobwerknemer aangeeft in de trimestriële aangifte bepaald bij artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1.

Dit artikel heeft tot doel de prestaties geleverd in het kader van een flexi-job uit te sluiten van de berekeningsbasis voor het toekennen van de werkbonus.

Art. 2.

Dit artikel heeft tot doel de prestaties geleverd in het kader van een flexi-job uit te sluiten van de berekeningsbasis voor het toekennen van de structurele bijdragevermindering en de doelgroepverminderingen.

Art. 3.

Dit artikel heeft tot doel in uitvoering van artikel 26 van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken het percentage vast te leggen waarmee het flexiloon wordt verhoogd als basis voor de berekening van de gewone sociale zekerheidsbijdragen indien een werkgever een werknemer aangeeft overeenkomstig artikel 7/1 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, terwijl die werknemer niet voldoet aan de voorwaarden voor het uitoefenen van een flexi-job en die toch als flexi-jobwerknemer aangeeft in de trimestriële aangifte bepaald bij artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Het flexiloon wordt hierbij verhoogd met 125% van het flexiloon, teneinde te komen tot een niveau van sociale zekerheidsbijdragen dat minstens overeenstemt met wat in het kader van een reguliere tewerkstelling in de sector zou zijn verschuldigd.

Art. 4.

Cet article règle l'entrée en vigueur. La loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale, qui a créé les flexi-jobs, est entrée en vigueur le 1er décembre 2015. Vu que les règles de calculs qui sont reprises dans le présent arrêté royal sont déjà appliquées par l'administration depuis cette date, il est justifié que cet arrêté produit ses effets également à partir du 1er décembre 2015.

Dans son avis 60.101/1 le Conseil d'Etat a fait une remarque concernant la rétroactivité. La rétroactivité est justifiée pour les articles 1 et 2 par le fait qu'il était du début l'intention du législateur d'exclure les prestations livrées dans le cadre d'un flexi-job de la base de calcul pour accorder le bonus à l'emploi et les réductions de cotisations patronales. L'administration l'a donc appliqué de telle manière au moment de l'entrée en vigueur de la réglementation. Ne pas prévoir une entrée en vigueur rétroactive de ces articles ne respecterait pas la volonté du législateur et nuirait la sécurité juridique des employeurs et employés concernés.

La rétroactivité pour l'article 3 est en outre justifiée par le fait que le pourcentage fixé par cet arrêté est plutôt une règle technique afin de donner une base de calcul à l'ONSS. Elle ne fixe pas définitivement des droits, puisque l'employeur peut toujours modifier la déclaration sur base des données réelles. Dans ce sens il est donc justifié que l'ONSS puisse appliquer cette règle sur des déclarations anciennes après la publication de cet arrêté.

Art. 5.

Cet article ne nécessite pas d'explication.

Nous avons l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
les très respectueux
et très fidèles serviteurs,

Le Ministre de l'Emploi,
K. PEETERS

La Ministre des Affaires sociales,
M. DE BLOCK

CONSEIL D'ÉTAT

section de législation avis 60.101/1 du 11 octobre 2016

sur un projet d'arrêté royal „portant exécution de la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale en ce qui concerne les flexi-jobs et portant adaptation de certains arrêtés royaux concernant les réductions groupes-cible’.

Le 12 septembre 2016, le Conseil d'Etat, section de législation, a été invité par la Ministre des Affaires sociales à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal „portant exécution de la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale en ce qui concerne les flexi-jobs et portant adaptation de certains arrêtés royaux concernant les réductions groupes-cible’. Le projet a été examiné par la première chambre le 6 octobre 2016. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Patricia DE SOMERE, conseillers d'Etat, Marc RIGAUX, assesseur, et Wim GEURTS, greffier. Le rapport a été présenté par Raf AERTGEERTS, premier auditeur chef de section. La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, conseiller d'Etat. L'avis, dont le texte suit, a été donné le 11 octobre 2016.

Art. 4.

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. De wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, die de flexi-jobs in het leven heeft geroepen, is in werking getreden op 1 december 2015. Aangezien de berekeningsregels die in dit besluit opgenomen zijn reeds vanaf deze datum door de administratie toegepast worden, is het verantwoord om dit besluit ook vanaf 1 december 2015 uitwerking te laten hebben.

In zijn advies 60.101/1 heeft de Raad van State een opmerking gemaakt over de terugwerkende kracht. De terugwerkende kracht wordt voor de artikelen 1 en 2 verantwoord door het feit dat het ab initio de intentie van de wetgever was om de prestaties geleverd in het kader van een flexi-job uit te sluiten van de berekeningsbasis voor het toekennen van de werkbonus en de patronale bijdrageverminderingen. De administratie heeft dit dan ook vanaf het in voege treden van de regelgeving op die manier toegepast. Het niet voorzien van een retroactieve inwerkingtreding van deze artikelen zou de wil van de wetgever dus niet respecteren en zou de rechtszekerheid van de betrokken werkgevers en werknemers schaden.

De terugwerkende kracht voor artikel 3 kan bovendien nog gerechtvaardigd worden door het feit dat het bij dit besluit vastgelegde percentage enkel een eerder technische regel is om de RSZ een berekeningsbasis te geven. Hij legt echter geen rechten of verplichtingen definitief vast, daar de werkgever steeds de aangifte kan wijzigen op basis van de werkelijke gegevens. In die zin is het dan ook gerechtvaardigd dat de RSZ na publicatie van dit besluit deze regel kan toepassen op oudere aangiften.

Art. 5.

Dit artikel behoeft geen verduidelijking.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaars,

De Minister van Werk,
K. PEETERS

De Minister van Sociale Zaken,
M. DE BLOCK

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving advies 60.101/1 van 11 oktober 2016

over een ontwerp van koninklijk besluit „tot uitvoering van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken voor wat de flexi-jobs betreft en tot aanpassing van enkele koninklijke besluiten met betrekking tot doelgroepverminderingen’.

Op 12 september 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Sociale Zaken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit „tot uitvoering van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken voor wat de flexi-jobs betreft en tot aanpassing van enkele koninklijke besluiten met betrekking tot doelgroepverminderingen’. Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 oktober 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier. Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd. De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad. Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 oktober 2016.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a en premier lieu pour objet d'exclure les prestations effectuées dans le cadre d'un flexi-job de la base de calcul pour l'octroi des réductions de cotisations ONSS (articles 1er et 2 du projet). Par ailleurs, en exécution de l'article 26 de la loi du 16 novembre 2015 „portant des dispositions diverses en matière sociale”, le projet fixe le pourcentage servant à augmenter le flexisalaire comme base pour le calcul des cotisations classiques de sécurité sociale lorsqu'un travailleur ne remplit pas les conditions pour l'exercice d'un flexi-job et est déclaré néanmoins en tant que travailleur exerçant un flexi-job dans la déclaration trimestrielle prévue à l'article 21 de la loi du 27 juin 1969 „révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs” (article 3). L'arrêté envisagé produit ses effets le 1er décembre 2015 (article 4).

2. 2. Le projet trouve son fondement juridique dans les articles 2, § 2, alinéa 4, de la loi du 20 décembre 1999 „visant à octroyer un bonus à l'emploi sous la forme d'une réduction des cotisations personnelles de sécurité sociale aux travailleurs salariés ayant un bas salaire et à certains travailleurs qui ont été victimes d'une restructuration” (article 1er du projet), 331, alinéa 5, de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002 (article 2) et 26 de la loi du 16 novembre 2015 „portant des dispositions diverses en matière sociale” (article 3). Il découle de ce qui précède qu'au premier alinéa du préambule du projet, il convient de préciser la référence à la disposition procurant le fondement juridique. En outre, aux premier et deuxième alinéas du préambule il y a lieu d'indiquer l'historique des dispositions qui y sont mentionnés.

EXAMEN DU TEXTE

Article 4

3. L'article 4 du projet dispose que l'arrêté envisagé produit ses effets le 1er décembre 2015.

Il ne peut être conféré d'effet rétroactif aux arrêtés que moyennant le respect de certaines conditions, à savoir lorsque la rétroactivité a une base légale, lorsqu'elle concerne une règle qui accorde des avantages, dans le respect du principe d'égalité, ou dans la mesure où elle s'impose pour assurer le bon fonctionnement des services et ne porte pas atteinte, en principe, à des situations acquises. Ce n'est que si la rétroactivité du régime en projet s'inscrit dans l'une des hypothèses énumérées qu'elle pourra être admise.

En ce qui concerne l'article 4 du projet, le rapport au Roi précédant l'arrêté en projet mentionne ce qui suit : « Cet article règle l'entrée en vigueur. La loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale, qui a créé les flexi-jobs, est entrée en vigueur le 1er décembre 2015. Vu que les règles de calculs qui sont reprises dans le présent arrêté royal sont déjà appliquées par l'administration depuis cette date, il est justifié que cet arrêté produit ses effets également à partir du 1er décembre 2015 ».

À cet égard, le délégué a encore fourni les précisions suivantes : « Indien de werkgever ten onrechte een werknemer als flexijobber aangeeft krijgt hij hierover in zijn Dimona-notificatie een foutmelding. De werkgever dient dan de werknemer als gewone werknemer op zijn kwartaalaangifte te zetten, en dit dus met gewone bijdragen op het werkelijke brutoloon. Doet hij dit niet, dan krijgt hij andermaal een foutmelding, maar nu op het niveau van de DmfA. De werkgever kan vervolgens zijn aangifte zelf rechtzetten. Indien de werkgever dit nalaat, kan de RSZ zelf de benodigde rechtzettingen doen. De RSZ zal dan de werknemer als gewone werknemer aangeven. Aangezien de RSZ op dat moment het werkelijke brutoloon niet kent, kan zij dit doen door het flexiloon, dat een nettoloon is, met een bepaalde factor te verhogen. Deze factor wordt bij dit KB vastgelegd. Indien de werkgever met de door de RSZ gebruikte berekeningsbasis niet akkoord is, kan hij nog steeds zelf de aangifte wijzigen naar een aangifte op basis van het werkelijke brutoloon. De bij dit KB vastgelegde factor is dus enkel een eerder technische regel om de RSZ een berekeningsbasis te geven – ze legt echter geen rechten of verplichtingen definitief vast, daar de werkgever steeds de aangifte kan wijzigen op basis van de werkelijke gegevens. In die zin is het dan ook gerechtvaardigd dat de RSZ na publicatie van dit KB deze regel kan toepassen op oudere aangiften ».

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt vooreerst ertoe de prestaties geleverd in het kader van een flexi-job uit te sluiten van de berekeningsbasis voor het toekennen van RSZ-bijdrageverminderingen (artikelen 1 en 2 van het ontwerp). Daarnaast wordt, ter uitvoering van artikel 26 van de wet van 16 november 2015 „houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken”, het percentage vastgelegd waarmee het flexiloon wordt verhoogd als basis voor de berekening van de gewone socialezekerheidsbijdragen wanneer een werknemer niet voldoet aan de voorwaarden voor het uitoefenen van een flexi-job en toch als flexi-jobwerknemer wordt aangegeven in de trimestriële aangifte bepaald bij artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 „tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders” (artikel 3). Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 december 2015 (artikel 4).

2. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 2, § 2, vierde lid, van de wet van 20 december 1999 „tot toekenning van een werkbonus onder de vorm van een vermindering van de persoonlijke bijdragen van sociale zekerheid aan werknemers met lage lonen en aan sommige werknemers die het slachtoffer waren van een herstructurering” (artikel 1 van het ontwerp), artikel 331, vijfde lid, van de Programmawet (I) van 24 december 2002 (artikel 2) en artikel 26 van de wet van 16 november 2015 „houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken” (artikel 3). Uit hetgeen voorafgaat volgt dat in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp de verwijzing naar de rechtsgrond biedende bepaling moet worden gepreciseerd. Bovendien moet in het eerste en het tweede lid van de aanhef de wetshistoriek van de erin vermelde bepalingen worden weergegeven.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

3. Artikel 4 van het ontwerp bepaalt dat het te nemen besluit uitwerking heeft met ingang van 1 december 2015.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar, namelijk ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke machtiging bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen kan deze worden gebillijkt.

Het verslag aan de Koning bij het ontworpen besluit vermeldt met betrekking tot artikel 4 van het ontwerp het volgende: “Dit artikel regelt de inwerkingtreding. De wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, die de flexi-jobs in het leven heeft geroepen, is in werking getreden op 1 december 2015. Aangezien de berekeningsregels die in dit besluit opgenomen zijn reeds vanaf deze datum door de administratie toegepast worden, is het verantwoord om dit besluit ook vanaf 1 december 2015 uitwerking te laten hebben.”

De gemachtigde heeft in dat verband nog de volgende verduidelijking verstrekt: “Indien de werkgever ten onrechte een werknemer als flexijobber aangeeft krijgt hij hierover in zijn Dimona-notificatie een foutmelding. De werkgever dient dan de werknemer als gewone werknemer op zijn kwartaalaangifte te zetten, en dit dus met gewone bijdragen op het werkelijke brutoloon. Doet hij dit niet, dan krijgt hij andermaal een foutmelding, maar nu op het niveau van de DmfA. De werkgever kan vervolgens zijn aangifte zelf rechtzetten. Indien de werkgever dit nalaat, kan de RSZ zelf de benodigde rechtzettingen doen. De RSZ zal dan de werknemer als gewone werknemer aangeven. Aangezien de RSZ op dat moment het werkelijke brutoloon niet kent, kan zij dit doen door het flexiloon, dat een nettoloon is, met een bepaalde factor te verhogen. Deze factor wordt bij dit KB vastgelegd. Indien de werkgever met de door de RSZ gebruikte berekeningsbasis niet akkoord is, kan hij nog steeds zelf de aangifte wijzigen naar een aangifte op basis van het werkelijke brutoloon. De bij dit KB vastgelegde factor is dus enkel een eerder technische regel om de RSZ een berekeningsbasis te geven – ze legt echter geen rechten of verplichtingen definitief vast, daar de werkgever steeds de aangifte kan wijzigen op basis van de werkelijke gegevens. In die zin is het dan ook gerechtvaardigd dat de RSZ na publicatie van dit KB deze regel kan toepassen op oudere aangiften.”

On notera tout d'abord qu'il ne suffit pas que les règles de calcul soient déjà appliquées effectivement par l'administration depuis le 1er décembre 2015 pour que la rétroactivité de l'arrêté puisse être justifiée. En outre, force est de constater que la précision donnée par le délégué ne semble concerner que l'article 3 du projet.

Alors que pour ce dernier article, la rétroactivité paraît effectivement pouvoir être admise, compte tenu du fait que si le pourcentage qui y est mentionné n'est pas fixé, l'article 26 de la loi du 16 novembre 2015, qui est entré en vigueur le 1er décembre 2015, ne peut pas produire ses effets, pour les articles 1er et 2 du projet par contre, aucun argument valable susceptible de justifier la rétroactivité n'est avancé, à la lumière des cas précités dans lesquels la rétroactivité est possible. En ce qui concerne ces derniers articles, il convient dès lors d'émettre une réserve sur ce point.

LE GREFFIER,
Wim GEURTS

LE PRESIDENT,
Marnix VAN DAMME

13 DECEMBRE 2016. — Arrêté royal portant exécution de la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale en ce qui concerne les flexi-jobs et portant adaptation de certains arrêtés royaux concernant les réductions des cotisations de sécurité sociale

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 20 décembre 1999 visant à octroyer un bonus à l'emploi sous la forme d'une réduction des cotisations personnelles de sécurité sociale aux travailleurs salariés ayant un bas salaire et à certains travailleurs qui ont été victimes d'une restructuration, l'article 2, § 2, alinéa 4, modifié par la loi du 25 avril 2014;

Vu la Loi-programme (I) du 24 décembre 2002, l'article 331, alinéa 5, modifié par la loi du 22 décembre 2003;

Vu la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale, l'article 26;

Vu l'arrêté royal du 17 janvier 2000 pris en exécution de l'article 2 de la loi du 20 décembre 1999 visant à octroyer un bonus à l'emploi sous la forme d'une réduction des cotisations personnelles de sécurité sociale aux travailleurs salariés ayant un bas salaire et à certains travailleurs qui ont été victimes d'une restructuration;

Vu l'arrêté royal du 16 mai 2003 pris en exécution du Chapitre 7 du Titre IV de la loi-programme du 24 décembre 2002 (I), visant à harmoniser et à simplifier les régimes de réductions de cotisations de sécurité sociale;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 10 mars 2016;

Vu l'accord de la Ministre du Budget, donné le 22 avril 2016;

Vu l'avis n° 1.989 du Conseil National du Travail donné le 19 juillet 2016;

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het niet volstaat dat de berekeningsregels reeds vanaf 1 december 2015 feitelijk door de administratie worden toegepast opdat de terugwerkende kracht van het besluit zou kunnen worden gebillijkt. Voorts moet worden vastgesteld dat de door de gemachtigde gegeven verduidelijking enkel betrekking lijkt te hebben op artikel 3 van het ontwerp.

Terwijl voor laatstgenoemd artikel de terugwerkende kracht wel degelijk lijkt te kunnen worden aanvaard, ermee rekening houdend dat zonder het bepalen van het erin vermelde percentage artikel 26 van de wet van 16 november 2015, dat in werking is getreden op 1 december 2015, geen uitwerking kan hebben, worden er integendeel voor de artikelen 1 en 2 van het ontwerp geen deugdelijke argumenten aangevoerd, in het licht van de hiervoor vermelde gevallen waarin terugwerkende kracht mogelijk is, die de terugwerkende kracht ervan zouden kunnen billijken. Wat laatstgenoemde artikelen betreft dient dan ook op dat punt een voorbehoud te worden gemaakt.

DE GRIFFIER,
Wim GEURTS

DE VOORZITTER,
Marnix VAN DAMME

13 DECEMBER 2016. — Koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken voor wat de flexi-jobs betreft en tot aanpassing van enkele koninklijke besluiten met betrekking tot de verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 20 december 1999 tot toekenning van een werkbonus onder de vorm van een vermindering van de persoonlijke bijdragen van sociale zekerheid aan werknemers met lage lonen en aan sommige werknemers die het slachtoffer waren van een herstructurering, artikel 2, § 2, vierde lid, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014;

Gelet op de Programmawet (I) van 24 december 2002, artikel 331, vijfde lid, gewijzigd bij de wet van 22 december 2003;

Gelet op de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, artikel 26;

Gelet op het koninklijk besluit van 17 januari 2000 tot uitvoering van artikel 2 van de wet van 20 december 1999 tot toekenning van een werkbonus onder de vorm van een vermindering van de persoonlijke bijdragen van sociale zekerheid aan werknemers met lage lonen en aan sommige werknemers die het slachtoffer waren van een herstructurering;

Gelet op het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van het Hoofdstuk 7 van Titel IV van de programmawet van 24 december 2002 (I), betreffende de harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 10 maart 2016;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting van 22 april 2016;

Gelet op het advies nr. 1.989 van de Nationale Arbeidsraad, gegeven op 19 juli 2016;

Vu l'avis 60.101/1 du Conseil d'Etat, donné le 11 octobre 2016, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Vu l'analyse d'impact de la réglementation réalisée conformément aux articles 6 et 7 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses en matière de simplification administrative;

Sur la proposition du Ministre de l'Emploi et de la Ministre des Affaires sociales et de l'avis des ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. A l'article 1er, § 1er, 1°, de l'arrêté royal du 17 janvier 2000 pris en exécution de l'article 2 de la loi du 20 décembre 1999 visant à octroyer un bonus à l'emploi sous la forme d'une réduction des cotisations personnelles de sécurité sociale aux travailleurs salariés ayant un bas salaire et à certains travailleurs qui ont été victimes d'une restructuration, la définition du facteur J est complétée comme suit :

« et à l'exception des prestations délivrées dans le cadre du contrat de travail flexi-job, visé à l'article 3, 4°, de la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale et à l'exception des heures supplémentaires dans le secteur de l'Horeca, visées à l'article 3, 5°, de la loi précitée. ».

Art. 2. L'article 2, 2°, a), phrase 1er, de l'arrêté royal du 16 mai 2003 pris en exécution du Chapitre 7 du Titre IV de la loi-programme du 24 décembre 2002 (I), visant à harmoniser et à simplifier les régimes de réductions de cotisations de sécurité sociale est complété comme suit :

« et à l'exception des prestations délivrées dans le cadre du contrat de travail flexi-job, visé à l'article 3, 4°, de la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale et à l'exception des heures supplémentaires dans le secteur de l'Horeca, visées à l'article 3, 5°, de la même loi. ».

Art. 3. Le pourcentage prévu à l'article 26 de la loi du 16 novembre 2015 portant des dispositions diverses en matière sociale est fixé à 125 %.

Art. 4. Le présent arrêté produit ses effets le 1er décembre 2015.

Art. 5. Le ministre qui a l'Emploi dans ses attributions et le ministre qui a les Affaires sociales dans ses attributions sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 13 décembre 2016.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de l'Emploi,

K. PEETERS

La Ministre des Affaires sociales,

Mme M. DE BLOCK

Gelet op advies 60.101/1 van de Raad van State, gegeven op 11 oktober 2016, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op de regelgevingsimpactanalyse uitgevoerd overeenkomstig artikelen 6 en 7 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

Op de voordracht van de Minister van Werk en van de Minister van Sociale Zaken en op het advies van de in Raad vergaderde ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In artikel 1, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 17 januari 2000 tot uitvoering van artikel 2 van de wet van 20 december 1999 tot toekenning van een werkbonus onder de vorm van een vermindering van de persoonlijke bijdragen van sociale zekerheid aan werknemers met lage lonen en aan sommige werknemers die het slachtoffer waren van een herstructurering, wordt de definitie van de factor J aangevuld als volgt :

« , en met uitsluiting van de prestaties geleverd in het kader van de in artikel 3, 4°, van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken bedoelde flexi-jobarbeidsovereenkomst, en met uitsluiting van de in artikel 3, 5°, van voormelde wet bedoelde overuren in de horeca-sector. »

Art. 2. Artikel 2, 2°, a), eerste zin, van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van het Hoofdstuk 7 van Titel IV van de programmawet van 24 december 2002 (I), betreffende de harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen wordt aangevuld als volgt :

« , en met uitsluiting van de prestaties geleverd in het kader van de in artikel 3, 4°, van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken bedoelde flexi-job-arbeidsovereenkomst, en met uitsluiting van de in artikel 3, 5°, van dezelfde wet bedoelde overuren in de horeca-sector. »

Art. 3. Het percentage bedoeld in artikel 26 van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken wordt vastgelegd op 125 %.

Art. 4. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 december 2015.

Art. 5. De minister bevoegd voor Werk en de minister bevoegd voor Sociale Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 13 december 2016.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Werk,

K. PEETERS

De Minister van Sociale Zaken,

Mevr. M. DE BLOCK